

μακράν ἢ ἐπανάστασις... ἄς παίξουν τὰ βιολιά...
μακράν κί' ὁ πρέσβυς ὁ Ρουμπόλδ... μακράν κί' ὁ
[Κουρτοπάσης...
χαρήτε σεις, ὦ ἄρχοντες ξηροκαμπίας πάσης.
Τιμὴ 'στοὺς συνωμόσαντας, τιμὴ 'στὸν προεστῶτα!
χαλάλ' ἢ ἐπανάστασις, χαλάλι τὰ πισκότα.

Συν.—'Ακούσατε, ἀκούσατε...

Φα.— ὦ ἄρχοντες ἀργίας,
ἀκούσατε τὰ πνεύματι τῆς ἱερᾶς μαγείας.
'Ἡ Κουκουβάγια μάννα μας ἀόρατος μᾶς βλέπει
καὶ μελανὴ ἀπλόνεται 'στοὺς ὀφθαλμούς μου σκέπη.
'Ἰδού! ἰδού ἢ γέφυρα μὲ λάχανα στρωμένη
κί' ὁ Δεληγιάννης ἐπ'αὐτῆς τὸν Ἄνακτα προσμένει
ἀλλ' ὁ Μεγαλειότατος δὲν εἶναι πουθενά
κί' ὁ Θεοδώρης ἀνήσυχος τὸ βλέμμα του πλανᾷ.
Πλὴν νά! ὁ Ἄναξ ἔρχεται, ὁ βασιλεὺς ἐφάνη
καὶ φαίνεται πῶς προχωρεῖ κατὰ τὸν Δεληγιάννη.
Εἶναι 'στὸ μέσον... ἐφθασε... ἰδέτε τον... νά! νά!..
ἐμπρὸς λοιπὸν ἢ μουσική, ζητωκραυγαὶ καὶ γδοῦποι!..
ἀλλ' οἴμοι!.. ὁ Γεώργιος τὴν γέφυραν περνᾷ
καὶ πάει πρὸς ἐπίσκεψιν 'στὸ σπήτι τοῦ Τρικούπη.
Φεῦ! τοῦ ὄνειρου τοῦ ψευδοῦς καὶ τῆς χρυσῆς μας πλά-
πάλι 'στὰ κρύα ἔμεινε ὁ πρῶτος Δεληγιάννης. [νης!

Λοιπὸν ἢ ἐπανάστασις καὶ πάλιν ἄς ἀρχίσῃ.
τὸ ἄσμα τῶν συνωμοτῶν ἐκ νέου ἄς ἠχήσῃ,
'στοῦ Καραπάνου ὄλοι σας στρωθῆτε ὅπως πρῶτα
καὶ ἄλλοι δίσκοι 'γρήγορα ἄς ἔλθουν μὲ πισκότα.

(Ταῦτα εἰπὼν ὁ Φασουλῆς 'στοὺς πέριξ ἀρχοντίσκους
πετᾷ τὴν Σολομονική καὶ ρίχνεται 'στοὺς δίσκους,
ἐνῶ δὲ γάλα μὲ καφφέ καὶ τσοκολάτα πίνει
μία κλωτσιὰ 'στὸν λέβητα ὁ Περικλέτος δίνει
καὶ ἄνω κάτω ἔρχεται τὸ μαγικὸ καζάνι
καὶ φεύγουν ὄλοι ἔντρομοι μετὰ τοῦ Δεληγιάννη.)

Ἐβγῆκαν τὰ ποιήματα
καὶ στείλετέ μας χρήματα.

Καὶ τέλος ἐξεδόθησαν οἱ νέοι μας οἱ τόμοι,
πωλοῦνται δὲ 'στὸ σπήτι μας, πούναι κοντὰ 'στοῦ Ζύδη,
εἰς τῆς Ἐστίας τὸ γνωστὸν Κατάστημα κί' ἀκόμη
σ' ὄλα τὰ Καταστήματα τὰ τοῦ Κωνσταντινίδη.
'Ἐκτὸς αὐτῶν θὰ εὑρετε τὸ κάθε μας βιβλίον
καὶ εἰς τοῦ Βίλμπεργ καὶ τοῦ Μπέκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.